

PROSVETA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDRINE

LASTNINA SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDRINE

Cene oglašev po dogovoru. Rekordni za ne-vabljene.

Naročnina: Zedinjene države (izven Chicago) \$5.50 na leto, \$2.50 na pol leta in \$1.25 za tri mesece; Chicago \$6.50 na leto, \$3.25 na pol leta in \$1.50 za tri mesece, in za izvenzemstvo \$8.00.

Naslov na vse, kar ima stik s Metrom:

"PROSVETA"

2257 So. Lawndale Avenue, Chicago, Illinois.

"THE ENLIGHTENMENT"

Organ of the Slovene National Benefit Society.

Owned by the Slovene National Benefit Society.

Advertising rates on agreement.

Subscription: United States (except Chicago) and Canada \$5 per year; Chicago \$6.50, and foreign countries \$8.00 per year.

CHICAGO 22

Datum v oblopanju n. pr. (September 1-22) poleg vsega tega je naslov poslan, da vam je o tem določen potek naročnine. Poslovne je preverjane, da se vam ne posluje list.

PROLETARSKI OTROCI SO UPREŽENI V DELO OD CETERTEGA LETA NAPREJ.

Duhovniki raznih krščanskih ver nam pričovedujejo o neskončni ljubezni Krista do otrok in s pohosom izjavljajo, da zdaj živimo v dobi krščanske civilizacije. Učenjaki in socijologi izjavljajo, da živimo v stoletju otroka, da človeška družba skrbi za zdravje otrok, za njih izobrazbo in da jih varuje pred izkorisčanjem.

Vse to mogoče velja za otroke, katerih starši žive v dobrih gospodarskih razmerah, če pa pogledamo v borne koče siromakov, se pa kmalu prepičamo, da so otroci siromakov celo oropani brezkrbnega otroškega veselja in da morajo že na delo, ko se se ne zavedajo življenja.

Newyorska industrijska komisija je poslala svojo nadzornico, da preglede razmere v koravdi industriji v White Plainsu, N. Y. Nadzornica je pronašla, da nabirajo otroci v starosti od štirih do trinajst let koravde na nit. Ti otroci delajo po šest in petdeset ur v tednu in zaslužijo po dva dolarja na teden. Otroci seveda delajo doma in ta domača industrija je najbolj razvita na Ferrisovi ulici, kjer prebivajo najbolj siromašni ljudje.

Nadzornica je intervjuvala tudi neko mrs. M., ki razdeluje koravde po bornih stanovanjih siromakov in je pravzaprav organizirala to domačo obrt. Nadzornica je opozorila podjetnico, katere ni sram prejemati dobitka od dela, ki ga vrše drobni otroški prstki, da je njen početje v protislovju z državnimi postavami za varstvo otrok. Zdaj je podjetnica vzkipela jeze in je rekla, da je ona pravzaprav dobrotnica teh ljudi, ker daje malenčkom delo, da pomagajo prehraniti siromašno družino, da si otroci lahko kupijo čeveljčke in potrebitno perilo.

Tako je s proletarskimi otroci. Komaj so shodili in se naučili klicati mamo, že morajo pomagati prehranjevali družino, ker njih očetje ne zaslužijo toliko, da prehranijo družino. In ljudje, ki izkorisčajo te malenčke in zastrupljajo njih življenje, in ki s sadovi, prihajajočimi od tega dela, množe svoje dohodke in premoženje, ponosno izjavljajo, da so dobrotniki siromakov.

In če gremo na bulevard, se lahko prepičamo, da se vozijo v avtomobilih, ki stanejo po tri in več tisočakov, nališpane dame, pobarvane po lich kot Indijanci, poleg njih pa leži na mehki blazini kužek ali pa macka, seveda blečena po modi, ki so jo izumile živilje, katerih naloge je, da izdelujejo bleke za kužke in macke blaziranih dam.

Otroci siromakov morajo delati v zatolih in temnih stanovanjih, v katera nikdar ne posije soleni šarek, kužki in macke bogatih dam se v razkošno opremljenih avtomobilih vozijo na sprehod po bulevardih.

In to imenujejo nekateri ljudje s ponosom krščansko civilizacijo, drugi pa stoletje otroka!

Kadar nastanejo take razmere v človeški družbi in se poleg še najdejo ljudje, ki jih zagovarjajo kot najvišji razvoj civilizacije, sedaj so znamenja na steni vidna, da je človeška družba bolna, da so v nji pogaženi nazori zdrave človeške morale in da ljudje molijo zlatega malika — denar.

Taka človeška družba pa ne stoji na zdravih temeljih, ampak nosi v sebi razpad. Drobni se polsgoma, dokler njeni stebri, na katerih stoni, nekoga dne popolnoma ne odpovedo. Kajti kar je gnilega, gnije naprej, če se pravčasno ne izreže, tako da telo zopet postane kdepko in zdravo.

Kdo lahko postane bankir? — Vaak tepeč, ako mu ljudje nosijo denar hranit, da ga drugim posojuje na obresti.

Ce bankirju ne nosijo drugi ljudje denarja, da ga hrani in zopet dalje posojujo, ne more imeti uspeha, pa magari ce je najbolj bistra glava v mestu. Voziti samokolnice po blatu, če je težko naložena, zahteva več pamet in znanja, kot pa bankirstvo.

Kedaj gre miljonarju trda za dokaze? — Kendar ga kdo vpraša, katero delo opravlja v korist človeške družbe.

Ameriške vesti.

IZ BOLJE DRUŽBE.

Chicago, III. — Mamice iz takovsene bojige družbe v Oak Parku so obdržavale svoj časni večer, katerega so se udeležile tudi njih nališpane hčerke in povabiljeni gosti. Med gosti je bil predstavljen G. T. Aldrich, luitnant-komandant v ameriški mornarici. Mamice so prikimale, hčerke so se prijazno nasmejhile, kajti mornarški častnik je bil lep in raven kakor sveča.

Tistega večera je pa 18-letna Linda Dombrow zapisala v svoji dnevnik:

"To je najjačenejši dan mojega življenja. Luitnant-komandant je hladno obnašal napram drugim punicam, ko je sredaj mene. To so bile ljubosumne! Mislim, da me ljubi. O, o, dnevnik!"

Dolgo časa ni mislila in se čudila, kajti njen junak se je predstavil že prihodnji večer. Teden kasneje dne 28. avgusta je bila že poroka. Takoj po poroki se je pred nevestinim domom ustavila limozina in iz nje je stopil livrarni ſefer, mornarški častnik je na deljal svoji nevesti: "To je moj avtomobil," in obrnil se je proti livrarnemu ſeferju: "Wezel, poženi k Marigoldovim vrltvom."

Na potu je pričovedoval svoji nevesti, da je neki njegov prijatelj narocil ženitovanjsko pojedino, kajti on se ne ukvarja nikdar z detajli, ampak prepusta takar stvari svojim prijateljem.

Nekaj dni kasneje, napolči je namreč 31. avgust, je mornarški častnik povedal svoji nevesti, da Japonci delajo sitnosti in da ga je mornarški departement odredil, da se poda takoj na pacifično obalo, da tam prevzame povejnilivo ladje. Nevesta je bila vesela, kajti ponosa je bila na svojega junaka, ki bo sčasom Japoncem takoj nro navil, da bodo pomnili njen kajti njen junak ji je zauapl, da mu je mornarški tajnik pisal, da potrebuje človeka z leseno pestjo, ki obračuni z Japonti.

Junak je odpotoval in mlada nevesta je žalno pričakovala, kajti pridejo prve vesti, da se je njen ljubljene obdel s nemurtno hojno slavo na morju. Ali, mesto teh vesti so prisile druge. Fraen-American Auto Livery kompanija je naznana, da je ček za šest sto dolarjev ponaren, s katerim je Aldrich plačal vožnje. Ženitovanjska pojedina je bila plačana tudi s ponarenjem čekom. S ponarenjem ček je plačeval Aldrich v drugih hotelih, tako da je vse sveta ponarenje čekov nastala na štiri tisoč dolarjev.

Pričela so polzvedovanja pri mornarškem departmantu. Tučali so izvedeli, da je Aldrich v rojem času služboval kot praporšček v mornarici, da je pa že zavrnjen odpuščen.

Zadnje pismo je Aldrich poslal svoji nevesti iz Seattla, Wash., v katerem ji je pisal: "Nočem Te videti nikdar več. Razveljavijo po roku."

"Kar je zvezanega na zemlji, tega Bog ne razvede v nebesih," pravijo pobudovali. Seveda, takrat ko so kovali take pogovore, se niso poznali nare, elektrike, železnice, avtomobilov, pa tudi letala in jim bila neznana red.

AMUNDSENova LADJA V NEVARNOSTI.

Seattle, Wash. — Ladja Roald Amundsen je zaplena v ledu dvajset milj proti od Sergijevega rta in se nahaja v veliki nevarnosti, da jo zrime led. Polozaj je tak, da bo mogoče Amundsen prijeti opustiti svoje potovanje na Severni tečaj.

PROJEKTI PRIPRAVNA ZA VARHOSTNO SIRAMBO.

Sausalito, Cal. — Poštar F. H. Schoemaker nima blagajne in je kajti v svojem poštnem uradu. Zaradi tega je vsaki večer jeman domov poštne znamke in jih hranil v peči. Neko jutro je pa kuhanec preje vstala kot poštar in poštarja je stal zajuter šest sto dobarjev.

Kandidatje za okraj Cook.

Wm. A. Cunea za državnega pravnika.

Robert H. Howe za rekorderja.

Albert C. Kalk za klerka pri okrešnem sodišču.

Henry E. Wickwire za klerka pri vrhovnem sodišču.

Aaron I. Dubin za koronerja.

Jos. Hortick za asesorja.

John McGill za asesorja.

Frank Kimber za preglednika.

Andrew M. Kell za okrajnega geometra.

Kandidatje za municipalne sodnike:

Daniel Uretz, Kasimir Gugis, Louis R. Holmes in Christopher Meier.

ECHO TOČKI V IMENU MESTA DVA DNEVNIKA.

Chicago, Ill. — Zupan Thompson je dal nalog namestniku korporacijskega pravnika C. Cleve Landu, da vloži točko za mesto Chicago proti dnevniku "Chicago Tribune" in "Chicago Daily News" za dvajset milijonov dolarjev odškodnine, ker sta lista poročila, da je mesto bankrotno. Vaš list je točen za deset milijonov dolarjev odškodnine.

Korporacijski pravnik Ettelson izjavlja, da so tako poročila MacSwiney posiljata iz svoje celice v trikontski ječi sledič izjava na free:

"Jutri preteče štirideset dni od kar nisem okusil jedi in čeprav ležim tukaj brez moči, je moj duh jasen in čist kot prej. Smatram, da moja duševna moč izvira iz svetega obhajila, ki ga prejemam dnevno in katero krepil moje telo in poleg tega mi pomagajo moše in molitve po vsem svetu.

Vernjam, da je Bog posegel vmes in do danes preprečil tragedijo iz svojih bojih razlogov. Nekateri menijo, da je dejanje izvršil v začasni umobolnosti. Njegova soproga in otrok sta ležala na dvorišču. Žena je bila oblečena, hčerka je bila v spalni obliki. Vsa znamena govore, da se pred tragedijo odigral huj boj v hiši.

ZDRAVNIK POD KLJUCEM ZA ZABADI DUOVNEGA UMORA.

Muskegon, Mich. — Dr. Otis W. Segwicks iz White Halla so priveli sem, ker je zadavil svojo soprogo in svojo triletno hčerkico. Nekateri menijo, da je dejanie izvršil v začasni umobolnosti.

Njegova soproga in otrok sta ležala na dvorišču. Žena je bila oblečena, hčerka je bila v spalni obliki. Vsa znamena govore, da se pred tragedijo odigral huj boj v hiši.

UMOR ZABADI \$75.

Chicago, Ill. — V reki Allegheny so našli mrtvega kročača Ignatiusa Elias. Njegovo telo je bilo preluknjano od krogel. Policijski sodi, da je morilice napade kročača odzadaj, ko se je vršil iz svoje delavnice v soboto o polnoči domov. Po izvršenem umoru mu je vzel pet in sedemdeset dolarjev, ki jih je imel kročač pri sebi, nakar je mrtvo truplo vrzel v reko.

UMOR ZABADI \$75.

Chicago, Ill. — Dr. Otis W. Segwicks iz White Halla so priveli sem, ker je zadavil svojo soproga in svojo triletno hčerkico. Nekateri menijo, da je dejanie izvršil v začasni umobolnosti.

Njegova soproga in otrok sta ležala na dvorišču. Žena je bila oblečena, hčerka je bila v spalni obliki. Vsa znamena govore, da se pred tragedijo odigral huj boj v hiši.

UMOR ZABADI \$75.

Chicago, Ill. — Dr. Otis W. Segwicks iz White Halla so priveli sem, ker je zadavil svojo soproga in svojo triletno hčerkico. Nekateri menijo, da je dejanie izvršil v začasni umobolnosti.

Njegova soproga in otrok sta ležala na dvorišču. Žena je bila oblečena, hčerka je bila v spalni obliki. Vsa znamena govore, da se pred tragedijo odigral huj boj v hiši.

UMOR ZABADI \$75.

Chicago, Ill. — Dr. Otis W. Segwicks iz White Halla so priveli sem, ker je zadavil svojo soproga in svojo triletno hčerkico. Nekateri menijo, da je dejanie izvršil v začasni umobolnosti.

Njegova soproga in otrok sta ležala na dvorišču. Žena je bila oblečena, hčerka je bila v spalni obliki. Vsa znamena govore, da se pred tragedijo odigral huj boj v hiši.

UMOR ZABADI \$75.

Chicago, Ill. — Dr. Otis W. Segwicks iz White Halla so priveli sem, ker je zadavil svojo soproga in svojo triletno hčerkico. Nekateri menijo, da je dejanie izvršil v začasni umobolnosti.

Njegova soproga in otrok sta ležala na dvorišču. Žena je bila oblečena, hčerka je bila v spalni obliki. Vsa znamena govore, da se pred tragedijo odigral huj boj v hiši.

UMOR ZABADI \$75.

Chicago, Ill. — Dr. Otis W. Segwicks iz White Halla so priveli sem, ker je zadavil svojo soproga in svojo triletno hčerkico. Nekateri menijo, da je dejanie izvršil v začasni umobolnosti.

Njegova soproga in otrok sta ležala na dvorišču. Žena je bila oblečena, hčerka je bila v spalni obliki. Vsa znamena govore, da se pred tragedijo odigral huj boj v hiši.

UMOR ZABADI \$75.

Chicago, Ill. — Dr. Otis W. Segwicks iz White Halla so priveli sem, ker je zadavil svojo soproga in svojo triletno hčerkico. Nekateri menijo, da je dejanie izvršil v začasni umobolnosti.

Njegova soproga in otrok sta ležala na dvorišču. Žena je bila oblečena, hčerka je bila v spalni obliki. Vsa znamena govore, da se pred tragedijo odigral huj boj v hiši.

UMOR ZABADI \$75.</p

DOPISI.

Lorain, O. — Delavske razmere v tukajšnji naselbini so iste, kot po drugih naselbinah. Delamo si cer se vsaki dan in plače so take, da kdor je pravi "mandrel", lahko prihrani kak groz za pozneje. Delavec izkorisca vsakodob, kot cele cvetlice, ko nabirajo med.

V zadnjem času so poročila o stavkah na dnevneh redih in zelo interesantno bi bilo, ko bi kak list poročal, koliko je stavk samo en dan. Veliko se poroča tudi o premogarski stavki. Kaj je vzrok, da premogarji morajo stavkati skoro vsaki drugi teden in nič ne dosežejo? Slišati je tudi že nekoliko, da se pripravlja ponovno stavka jeklarskih in železarskih delavcev. Ali bo kaj uspehal? Ne verjamem. Po mojem mnenju so vse stavke skodljive delavecem in velikokrat v korist delavskim nasprotnikom. Pripetilo se je že, da je bila kaka stavka odrejena od kompanij samih, ki so se poslužile hujšačev in najetih kričačev.

Ko bi delaveci porabili polovico svoje energetike, katero porabijo za stavke, ki ne dovedejo do cilja in o čemur je bilo vedeti že v naprej, da ne bodo dosegli ničesar, v politično organiziranje, bi dosegli veliko več za izboljšanje delavskega položaja, kot so pa tako. In ravno sedaj je prilika, da delavec naredi svoje, in gospodje pa tudi svoje. Vsakdo je, vsaj upam, že prepičan, da je mogoče izboljšati delavski položaj samo na volišču in nikjer drugje ne. Odvisno je torej samo od delavcev samih, ali bomo hodili po kolenuh s praznim želodem in v strahu božjem, ali bomo pa doobili take pogoje, da bomo lahko živeli kot se spodobi vsakemu človeku. Čemu prositi hudiča, da bi nam prinesel vrečen denarja, ker hudiča se nobeden videl, ni? Čemu pošljati v javne urade osebe, sovražne delavcem in potem jih pa prosi u smiljenja in pomoči, ker je gotovo, da ga ne bodo dosegli in jih niti poslušali ne bodo? Tisti, ki se jih izvolili, so jih volili za to, da jim je zagotovljeno veselo in brezkrbo bodočnost.

Nej delaveci že eskrat spregledajo in naj opazujejo vse stvari, saj imajo oči, kot jih imajo drugi. Toda navada je med našimi rojaki, da navadno dotičniku, ki ima kako dobro idejo, mečejo polena pod noge in ga še obmetavajo z blatom mesta plačila za njegov trud, ko je hotel pokazati rojakom pravo pot do izboljšanja položaja in veliko raje sledijo sladkim besedam in obljubam, ki so le za vabo.

Namen tukajšnjega slov. političnega kluba pa je, da podučuje delave, na kak način je najlaže in brez vseh žrtev izboljšati splošni položaj delavstva. In ravno sedaj je najvažnejši čas, ker se bližajo volitve, in ta čas je treba izrabiti koliko najbolj mogoče. Podutrije je treba rojake, kako naj volijo na dan volitev in komu oddati glasove, da se bo v resničnosti izboljšal delavski položaj. In ravno na dan volitev se lahko odloči, ali naj delavstvo se nadaljuje, ali naj ostane večni predmet izkorisčenja, ali naj pa dobi tiste pravice, katere mu gredo po vseh postavah. Dokler obstoji sedanji družbeni sistem, dokler bodo v vseh javnih uradih sami nasprotvnik delavstva, toliko časa je brezresidualno misliti na kako izboljšanje, ker delave ne more dobiti svojih pravic, ker mu je vse nasprotno vsi javni uradniki. Ako prosi z lepo, se mu smejejo in ga imajo za bedaka, ako pa odločno zahteva, ga imajo pa takoj za nevarnega prekueta. Delavec pomislite, da morete izboljšati svoj položaj edino z glasovanjem v volki, ako oddate glasove kandidatom, katere je postavila delavska politična stranka, ne pa velebužnika. To si dobro zapomnite.

Naznamjam vsem rojakom v tej naselbini in bližnji okolici, da se vabi v nedeljo 26. septembra t. l. v sedmi uri zvečer velik javen shod, katerega bo skliceval tukajšnji slovenski državljanski politični klub. Shod se vrši v Viranti dvorani. Na ta shod so vabi vseh rojake v tej naselbini in bližnji okolici. Na tem shodu se bo razpravljalo o bodočih volitvah in radi tega je zelo važno, da se udeleži tega shoda slikevni volilec brez razlike na verski prepirjanje. Izostane naj ni le, ker važnost tega shoda bodo ocenili pozneje. Nastopili bodo razni govorniki, ki bodo izjasnili sedanje razmere. — Po-

Ely, Minn. — "Vabi prijatelji smo, da vabi, pa če verjamete ali ne, vi de delave. Mi kandidiramo za predsedniško mesto edino iz tega vzroka, ker hočemo vam delavcem izboljšati vaše nezmožne razmere, v katerih se nahajate. Mi ne kandidiramo iz nobenega drugega vzroka," take in podobne govore je čitati in slišati zadnje čase od Cox-a in Hardinge. Ako človek samo posluša in ne premisli, bi že skoro verjel, da sta to dva moža v resnicu sajne za ljudski blagov in da iz uhe nega drugega vzroka ne kandidira. Toda, ako se nekoliko več pomisli, je pa takoj jasno, da jima je ljudstvo samo deveta brig. Toda, ako se nekoliko več pomisli, je pa takoj jasno, da jima je ljudstvo samo deveta brig. Skoda znaka, ne par tisoč lir, ki naj bi jih vladala utrpela, ampak čez 60.000.

Isto se je zgodilo v Opatjem selu, kjer sta zgoreli dve baraki z vso imovino ubogih beguncov, povrnihši se še pred kratkim na svoj dom. Vse to je zaradi pomankanja vode.

Da je dobro znano Coxu in Hardingu, v kakih razmerah živi ljudstvo oziroma delavstvo, ni nobenega dvoma. Toda ali je njima v resnicu kaj na tem, da se izboljša položaj delavcev! Poglejmo samo v njuno preteklost, pa bomo tako na jasnom. Kandidat demokratske stranke Cox je, kar pravijo, že tretji gubernator države Ohio. Prosim, koliko je pa naredil za izboljšanje položaja priprtega ljudstva v tej državi? Demokratska stranka, katere kandidat je Cox, ima vladne vajete v rokah že sedem let in zakači nam sedaj obljubujejo, da bodo delali za pripravo ljudstva v bodočnosti, med tem ko v preteklosti ni storila ničesar, posebno ne za proletarijat! Lahko je blufati, dokler kdo kaj da na blufanje, toda vsake stvari je enkrat konec.

Po Krasu se širi tifus. Zlasti Konstančevica, Mavhinje i. t. d., kjer je pomanjanje vode, občutno kugo. Ljudje pijejo vodo iz jarkov, ki so jih izkopale granate, kjer se nahajajo še ostanki mrljev; ničuda torej, ako se bolezen naletuje in razširja.

Res, blagor nam, da poznamo srečno upravo nove države, toda se srečnejši bi bili, če bi bila ta uprava malce drugačna! Prišlo smo z dejja pod kap!

Veliko tovarno za poljedalske stroje snujejo v Ptunu. Cene strojem bodo nižje kot ameriškim.

Največja tobačna tovarna naše države se zgradi v najkrajši dobi v Skoplju.

Amerika ogroža naše cene. Amerika je ponudila Nemcem in Italijanom žito za nižjo ceno, kakor je pri nas.

Kdo je lahko orej? Pekmurski župnik Klekl piše v Novinah: "Orlovsko državo vreme med seboj samo tiste, ki verjajo v Boga. Vaš verjavajo židov in protestant sliši zato orlovsko društvo."

V Metliki in okolici so imeli dne 4. avg. strahovit vihar z naliwi in te fraze, delaveci. Upati je, da ne in da niste tako omejene pateti. Saj imate zelo brdke izkušnje iz preteklosti, katere vas morajo nekoliko podučiti.

Delavstvo ima eno stranko, za katero naj glasuje v novemburu in enega kandidata za predsednika, in to je tisti mož, ki se sedaj nahaja v ječi za principe delavstva, Evgen D. Debs, mož, ki je postal zvest naukom, katere je učil in za kar je moral kot staršček v jedo. Evgen V. Debs, kandidat socialistične stranke za predsedniško mesto, se bori za pravice delavstva že celo svoje življenje. Če človek čita zgodovino tega moža, v kateri so opisana vse njegova dela in boreњe za pravice mezdnih sužnjev, se nehotote vpraša, ali to ljudstvo v resnicu hrepeni po svobodi, ali hoče še nadaljevati ostati suženj. In naša najsvetjejša dolžnost je, da vse kot eden glasujemo za tega moža, ki trpi radi nas in da ga takoj rešimo ječe, v katero je prisel popolnoma po nedolžnem.

Pri prihodnjih jesenskih volitvah bodo volile tudi ženske in ker se jim političarji starih strank že dobrisko, čež, da so oni priznali žensko volilno pravico, bi bilo priporočljivo, da se ženske prej nekoliko poduče, kdo je bil v resnicu prvi za njihovo politično enakopravnost. Delavski pomislite, da morete izboljšati svoj položaj edino z glasovanjem v volki, ako pa dobiti ženski spol. Poleg naj pa ženske vprašavajo, kdo bodo volile kandidate delavskih strank, bodo same sebi ravno toliko izboljšale nezmožni položaj, v katerem se danes nahajajo, kadar svojim možem. Ker, čim ugodnejše so razmere za moža pridelu, tem bolje živi žena poleg svojega soprega.

Dajmo vpraševati samo to: Samo upati na boljše čase je mlatenje prazne slame. Ne bodimo malomarni, ampak pojedimo na delo, kajti brez dela ni nič. Sa pravijo, da se brez muje še čevelj ne obuje.

Delaveci, mi imamo zelo uspešno orodje in to je glasovnica. Počakajmo našim nasprotvnikom, da znamo uspešno rabiti to orodje — F. A. Vider.

Novice iz Jugoslavije.

Kras brez vode. Star sem že, pa vendar kaj takega nisem še dočkal kakor sedaj pod to nešrečno vladom. — Kras je ostal skoraj brez vode! Slučaji požarov se množe. V Praprotu je zgorelo srednje knečko poslopje, ki bi se dalo obnoviti, ako bi imeli le par škafov vode. Blizu je vodovod, toda voda ni znogula utrpeti par tisoč lir, da bi imeli vaščani vodo; zato so pivo zaprli in občina je ostala na suhem. Prva žrtev tega — bogata — je posestnik Furlan v Praprotu, kateremu je vse zgorelo. Skoda znaka, ne par tisoč lir, ki naj bi jih vladala utrpela, ampak čez 60.000.

Isto se je zgodilo v Opatjem selu, kjer sta zgoreli dve baraki z vso imovino ubogih beguncov, povrnihši se še pred kratkim na svoj dom. Vse to je zaradi pomankanja vode.

Kdo plača vso to škodo? Ali ni dolžna država, ki nas prav po sili hoče imeti, da poravnava vso škodo?

Po Krasu se širi tifus. Zlasti Konstančevica, Mavhinje i. t. d., kjer je pomanjanje vode, občutno kugo. Ljudje pijejo vodo iz jarkov, ki so jih izkopale granate, kjer se nahajajo še ostanki mrljev; ničuda torej, ako se bolezen naletuje in razširja.

Res, blagor nam, da poznamo srečno upravo nove države, toda se srečnejši bi bili, če bi bila ta uprava malce drugačna! Prišlo smo z dejja pod kap!

Veliko tovarno za poljedalske stroje snujejo v Ptunu. Cene strojem bodo nižje kot ameriškim.

Največja tobačna tovarna naše države se zgradi v najkrajši dobi v Skoplju.

Amerika ogroža naše cene. Amerika je ponudila Nemcem in Italijanom žito za nižjo ceno, kakor je pri nas.

Kdo je lahko orej? Pekmurski župnik Klekl piše v Novinah: "Orlovsko državo vreme med seboj samo tiste, ki verjajo v Boga. Vaš verjavajo židov in protestant sliši zato orlovsko društvo."

V Metliki in okolici so imeli dne 4. avg. strahovit vihar z naliwi in te fraze, delaveci. Upati je, da ne in da niste tako omejene pateti. Saj imate zelo brdke izkušnje iz preteklosti, katere vas morajo nekoliko podučiti.

Delavstvo ima eno stranko, za katero naj glasuje v novemburu in enega kandidata za predsednika, in to je tisti mož, ki se sedaj nahaja v ječi za principe delavstva, Evgen D. Debs, mož, ki je postal zvest naukom, katere je učil in za kar je moral kot staršček v jedo. Evgen V. Debs, kandidat socialistične stranke za predsedniško mesto, se bori za pravice delavstva že celo svoje življenje. Če človek čita zgodovino tega moža, v kateri so opisana vse njegova dela in boreњe za pravice mezdnih sužnjev, se nehotote vpraša, ali to ljudstvo v resnicu hrepeni po svobodi, ali hoče še nadaljevati ostati suženj. In naša najsvetjejša dolžnost je, da vse kot eden glasujemo za tega moža, ki trpi radi nas in da ga takoj rešimo ječe, v katero je prisel popolnoma po nedolžnem.

Pri prihodnjih jesenskih volitvah bodo volile tudi ženske in ker se jim političarji starih strank že dobrisko, čež, da so oni priznali žensko volilno pravico, bi bilo priporočljivo, da se ženske prej nekoliko poduče, kdo je bil v resnicu prvi za njihovo politično enakopravnost. Delavski pomislite, da morete izboljšati svoj položaj edino z glasovanjem v volki, ako pa dobiti ženski spol. Poleg naj pa ženske vprašavajo, kdo bodo volile kandidate delavskih strank, bodo same sebi ravno toliko izboljšale nezmožni položaj, v katerem se danes nahajajo, kadar svojim možem. Ker, čim ugodnejše so razmere za moža pridelu, tem bolje živi žena poleg svojega soprega.

Dajmo vpraševati samo to: Samo upati na boljše čase je mlatenje prazne slame. Ne bodimo malomarni, ampak pojedimo na delo, kajti brez dela ni nič. Sa pravijo, da se brez muje še čevelj ne obuje.

Delaveci, mi imamo zelo uspešno orodje in to je glasovnica. Počakajmo našim nasprotvnikom, da znamo uspešno rabiti to orodje — F. A. Vider.

Razne vesti.

Poljaki in Rusi se ne morejo zadržiti za premirje.

Riga, Litvija, 20. sept. — Konferenca med Dmovskim in Joffejem, načelnikoma poljske in ruske mirovne delegacije, ki je trajala včeraj dve uri, je končala brez uspeha. Konferenca sta o preliminarnih pogojih za premirje, toda nista se mogla sporazumeti in vse izgleda, da se bo bojevanje nadaljevalo na poljski fronti. Dogovorila se nista niti toliko, kdaj se konferenca uradno otvoriti.

Ruski delegatje čakajo v Rigi že štiri dni na Poljake. Vsa znamenja kažejo, da misija Poljaki zavlačevat konferenco v upanju, da medtem nihové čete dosežejo začlenjeno črto na vzhodu, katero nameravajo postaviti kot mejo v njihovih pogojih.

Ruski položaj v Opatjem selu, kjer sta zgoreli dve baraki z vso imovino ubogih beguncov, povrnihši se še pred kratkim na svoj dom. Vse to je zaradi pomankanja vode.

Monarhistična protirevolucija ugrožuje Bavarsko!

Berlin, 20. sept. — "Vorwaerts" opozarja vladu na sumljivo gibanje na Bavarskem, ki se morda razvije v monarhistično kontrarevolucijo konec tega meseca.

Millerand, predsedniški kandidat,

Pariz, 20. sept. — Millerand čaka na zadnjo, minuto predno sprejme kandidaturo za predsednika republike. Volitve se vrše v parlamentu v sredu in če poslanec in senatorji pokalejo razpoloženje zanj v zadnjem momentu, tedaj Millerand naznani svojo kandidaturo. Govori se, da je Millerand že obljubil Briandu, da mu poveri ministriško predsedništvo in Briand je obljubil Millerandu, da bo nadaljeval njegovo notranje in zunanjno politiko.

Mir podpisani med Rusijo in Finško.

Stockholm, 20. sept. — Iz Helšingforšča javljajo, da je bil danes podpisani mir med Finško in Sovjetsko Rusijo v Dorpatu.

Ameriška torpedovka v dalmatinških lukih.

Benetke, 20. sept. — Ameriška torpedovka št. 228 je odpula iz Benetk v Split na obrežju Dalmacije.

Vabilo na plesno veselico

katero priredi

Društvo "Friderik Engels"

št. 343, S. N. P. J. v Hendersonville, Pa., dne 25. septembra zvečer v dvorani "Community Hall".

Vsi brate in sestre in slavna društva iz Canonsburga, Lawrence, Bishop, South View, Pa., in vseh vse rojake in rojakinje bližnje okolice vabimo ujedno, da se mnogočestveno udeležite te naše zabave, ker je to prva veselica v ti naseljavi.

Igral bodo invzetski orkester in Pittsburgh, Pa.

Pričetek točno ob pol sedmih zvečer. Vstopnina za moške je 75c, ženske so proste vstopnine.

Za vsestransko točno in dobro postreško bodo skrbeti veseljni odbor. Na raspolago bodo tudi raznovrstna darila. Torej prideš v

Charles-Louis Philippe:
Obljuba molka.

(Preložil Damjan.)

Gospa Felicija je živila s svojim bratom Teofilom. Imela sta trapiro.

Teofilu ni bilo nekaj časa dobro. Po noči je slabo spal in vse dni se je potil. Upadel je bil tako, da se ni napal niti stehat pri peku Dumontu. Zdravnik ni njegova bolezni sploh razumel in priporočal mu jemanje. To je bila misel! Kendar hodite ali delate, se potite in se snište še bolji.

Gospa Felicija se je konečno odločila. Ker so zdravniki osli, je hotela narediti kakor drugi: poiskati starega Durantonja, čarodejnika, kateri je že toliko ljudi v kraju ozdravil.

Stari Duranton je stanoval tri milje od nas, popolnoma v poljih, v pristavi, katero je oskrboval sam. Bil je tako lakomen da ni imel niti slutnje o pravi ceni denarja. Zahvalil je od ljudi, kateri so prišli k njemu po svet, dva, tri, pet, na več deset sou, ker si je domišljeval, da so to velike svote. Zunanosti je bil čudne. Njegova glava se je zdela težka, kakor bi ne bilo v njegovih možganih zraka. Nikoli je ni vdrgaval. Pravili so, da zato, ker je nosil v nji holezni vseh, katere je ozdravil.

Stari Duranton je razumel v trenotku Teofillovo bolezni in navel sredstvo proti ni. Napisal je na košček papirka molitev. To molitev je bilo treba zapreti v škapulir. Teden naj bi ga bil nosil Teofil na prah; teden na hrbitu; nadaljni teden pod desno pazduho in zadnji teden pod levo. Dynatimeset dan bi morala upadlost z njega izginiti skozi srečo kakor dih. Uvidi nekaj izhajati kakor paro.

Gospa Felicija je zložila košček papirja v denarnico. Stari Duranton je izpolnil svoje prepise rekoč, da je treba, če naj ima molitev učinek, da bi gospa Felicija ne izpregovorila prav do doma niti ene besede. Besede, katerih bi izpregovorila, bi se zmedale z besedami molitve in izgubile bi ozdravljoče moč.

Za onih dvainpetdeset let, kar je živila gospa Felicija na tem svetu, ni imela priložnosti vedeti, kaj pomeni: molitvi. Po poti jo je spremljal štirinajstletni sinček brevea Benoita, kateremu je bila botrična. Veselila se je, kako si z njim po cesti pogovori. Imela je smolo. Ino, torej ne izpregovoriti z njim.

Bili so prvi dnevi v juniju. Maj je bil mrzel kakor v zadnjih letih. Vsi so blagoslovili solnce, katero je kar žgal. Njegov čar je bil vsem nekaj novega, vse so se veseli, da so ga čutili, in nikomur ni bil v nadlegu. Polja so bila močno zelenia, ker je zelo dezelovalo, in kedor se je zagledal v daljavo, tenu se je zdelo, da so krasne modre pare vidni zrak, katere je izdihaval. Le solnce daje stvarjem njih barvo. Pravi se vedno, da je solne belo. Preje bode modrikasto.

Gospa Felicija v začetku s tem ni mnogo trpela, da ni smela govoriti. Saj to ni bilo na veki. Trudila se je temeljito, da bi obdržala v spominu misli, katere so ji padle po poti v glavo. Toda ona bi jih izvala zopet doma, niti ene ne bi pozabila.

Nakrat je postala nevoljna. Korakata je baš tričetrt ure od onega trenotka, ko je opustila starega Duronta. Bila je nekako utrujena in bila bi rada sedla. Toda tu je nastala prva težkoča. Če bi bila sama, bi bila sedla enostavno na kraj jarka. Toda na kak način dati to razumeti malemu Benonitu? Gospa Felicija ga je pogledala. On je pogledal njo in egle radovedno, več ničesar. Bilo je, da bi šla dalje. Fant je bil glupi. Gospa Felicija se je spomnila jasno, da ni naredil v prvič izpitja, ko je izhodil šolo. Na to podrobnost bi bila popolnoma pozabila.

Za nekaj časa je prišla gospa Felicija v glavo posebna misel. Kako je bilo čudno! Gotovo se človek slabo misli, če ne sme govoriti. In stvar je bila vendar tako prosta. Prešla je dober kilometer poti, ne da bi ji bilo prišlo na misel, da se more razumeti tudi s kretnjami. Pokazala je na jarek. Šel je za njo in se tudi vsepel.

Lahek vetrč je zavel nad zemljo. Zdelo se je, da se celo kraj blago oddihuje in brezkončen razstrel nad polji pod nebom, kakor bi bil napoljen z krasnim vremenom. Nad semljijo je lečalo razprostraneno razkošje, mir in prostost. Plice se niso obotavljale peti bolezni!

Vsički poniknosti. Vladar, ogledajoč mestno knjižnico, je vpravil župana, zakaj so knjige naročne vložene v omara. Župan: "Višokost, mi vendar ne smemo trpeči, da bi Vam knjige kazale. Pokazala je na jarek. Šel je za njo in se tudi vsepel.

Verižnik je izpraznil pričušči vse steklenice. Ko se je vadič, je zaplesalo vse okrog njega. Prestranil se je zopet vsepel in zakljal: "Otroci, bri po zdravniku, ker lotila se me je potresna.

Plice se niso obotavljale peti bolezni!"

Gospa Felicija je bila iz vsega tega malo slab. — Povsodi je bilo krasno, samo ne v njeni glavi. Ni mogla več mirno sedeti. Bilo je toliko besed, s katerimi bi se dalo izraziti, kako dobro je človeku v senci ob takem letnem dnevu. Rajški je zopet vstala in korakala dalje, ne meneč se za utrujenost, samo da bi mogla misliti kaj drugačega.

V tem času potovanja je prišla gospa Felicija na izborno misel. Imela je v Žepu tabakiro, zanikalja si je torej. Tabak zasede v glavi gotovo mesto. Naprej se ji je zdele, da podi besede, katerje je imela tam nakopičene. Kihnila je. Kako se je to lepo poslušalo! Bilo je v uteho, to lepo dajati zvok vsaj z nosom in možgani, ker ne smej s usi.

Toda moralna si je za nekaj časa priznati, da trenutna olajšava, katero so povzročili trestljivi prikhanji, ni pripomogla, da bi bila mogla pozabititi žgoče bolesti njene nebe. Poizkušala je zavezati, da bi se osvežila. Zrak, katerega je vdihavala, je učinkoval tako blagodejno kakor pastila z obinimi mačicami.

Ko je zadostila zahtevi svojih ust, je prišla gospa Felicija k bolestnemu spoznanju: in sicer, da ji je ono zlo, katerega se je hotela iznenediti z vso močjo utekle vedno na drugi kraj, da ga ne bi mogla vjeti. Sedaj se je skrilo v jezik. Mogla ga je raztezati široko v ustih kakor je hotela, oprati ga ob lica, iztezati, vse zastonj. Zlo se je skrilo v notranjost. Gospa Felicija se je zazdelo, da li koren jezik zarjavlja.

Bežala je, kar je največ mogla. Iz žepa je vzela odrezek papirja, na katerem ji je bil napisal stari Duranton oči molitev. Bila je latinska. To je bilo neumno! V prvem trenotku je vprašala gospa Felicija sama sebe, ne dela-li nekaj zlega. Mogode smisel besed ne utreči! V naslednjem času jo ta misel ni več vznemirila. Gospa Felicija je izgovorila vsako besedo najprej šepetajo, privočila je jeziku časa, da bi izobrazil vsak slog temeljito. Potem ji ni zadostovalo niti to. Prečitala je molitev glasno.

Moj Bog, kaj pa bo dalje! Govorec latinski je čutila gospa Felicija, kako kruto je za njo, če ne sme govoriti francosko. S tem, da je zagibal z jezikom, je spoznala, da ono slo nima avoga svedeca v jeziku. Mnogi ljudje se uduše, ker imajo bolno srečo, ali pljuča ali želodec. Tudi radi glave se more človek zadušiti, če ne sme govoriti.

Gospa Felicija je čutila, kako se tvori v njenih možganih krogla iz krvi. Slikala jo je bila kakor ares, rastla je, zalivala ji je ušesa. S tem je nastal tak ropot, kakor keč dirja konj.

Ce bi ji zdravila krogla slučajno po nesreči iz goltanca, prišla bi v grlo in ogrožala bi dihanje. Gospa Felicija je imela še bagosti časa, pomisiliti na svojega brata Teofila, kateri bo vstopil v njeni smrti. Ježila se je nanj iz celega sreca. Bežala je, kar je kar je mogla in za nekaj časa je padla. Obrnila se je hitro k matemu Benonitu in mu rekla:

"Ne morem dalje molčati, pravilo bi me ob življenje."

Se istega leta je umrl Teofil. Nikdo vendar ni mogel zahtevati na njegovi sestri, da bi umrla med njega.

V RAZVEDRILU.

Is norisnice. Deželni predsednik vpraša zdravnika v blaznici: "Ali se ne priperi, kdaj pomota, da sprejmete v blaznico zdravega človeka?" Zdravnik: "Brez skrb! Ako je tak človek nekaj tednov v mojem zavodu, postane gotovo blazen."

Kraljeva milost. Kralju so posročili, da švi v njegovi državi, moč, ki je bil rojen leta 1821. Kralj, varodočen nad tem, je izjavil: "Milostno odredim, da budi moč še letos 100 let star. Kdo ve, ako bo revez doživel prihodnjie leto?"

Vsički poniknosti. Vladar, ogledajoč mestno knjižnico, je vpravil župana, zakaj so knjige naročne vložene v omara. Župan: "Višokost, mi vendar ne smemo trpeči, da bi Vam knjige kazale. Pokazala je na jarek. Šel je za njo in se tudi vsepel.

Potres. Verižnik je izpraznil pričušči vse steklenice. Ko se je vadič, je zaplesalo vse okrog njega. Prestranil se je zopet vsepel in zakljal: "Otroci, bri po zdravniku, ker lotila se me je potresna.

Telesko je bilo edino! Gotovo se človek slabu misli, če ne sme govoriti. In stvar je bila vendar tako prosta. Prešla je dober kilometer poti, ne da bi ji bilo prišlo na misel, da se more razumeti tudi s kretnjami. Pokazala je na jarek. Šel je za njo in se tudi vsepel.

POTOP.

Zgodovinski roman
Spisal H. Sienkiewicz. — Posloveni Podravski.

(Nadaljevanje.)

"Dal Bog, da bi še ostali skupaj," reče kralj, "kajti nismo se dovršili vsega, čeprav si nemara to že domišljajojo."

"Povzročitelja tega nemira je treba ne glede na njegove zasluge s konji razigrati!" omeni Čarnecki.

Po teh besedah zapove kralj, naj poklicuje Zaglubo, kajti vsem je že bilo znano, da je on našunal plemstvo zoper Švede. Toda za njim je že izginila vsa sled. Iskal si so ga po mestu, v šotorih, po taborišču in celo med Tatarji, toda vse zmanjša. Če nekaj minut je dejal. Tizenhaus, da želi kralj iz vsega sreca, naj bi ga ne našli.

Čez teden dni se je kralj popolnoma pomiril ter postal zopet židane volje. Takrat je dejal neko pri obedu:

"Razglossite povsod, naj se Zagloba dalje ne skriva, ker se že dolgočasno brez njegovih čas. Kdo neki ni ničesar zakrivil v tej ljubo-vladi," je dostavil in se obrnil k veljakom. "Če vek bi moral imeti kamenito srce, da bi ne odpustil zločincem."

S temi besedami je mislil kralj Kmitice, kateri je prosil prejšnji večer kralja dovoljenja, da sme odriniti na Litvo, da tam ponoviti vojno. Ker pa je kralj že sam namernal poslati tješnjaj vojsko, je rad privolil v njegovo proščo ter ga blagoslovil na pot, in mu posvetpal poprej že nekaj na uho. Radi tega se je poslednji zgrudil k njegovim ogam ter mu začel objemati kolena.

Naslednje jutro je odrinil Kmitice, nadeljnjod po drugemu tisoč vojakov, med katerimi je bilovih pet sto Tatarjev Supanshajza, proti vzhodu. Duša se mu je radovala pri spominu na pričakovano slavo, katero se je nadeljal doseči na Litvi. Še bolj pa ga je veselilo to, da je to bil on, ki dosegel na Litevsko, prvi glasnik zmage Poljakov nad Švedi. Povsod, kjer koli je bil zimo naselbine, ga je pozdravljali narod z živo-klici, uprav kakor samega zmagovalca.

I.

Dasi je bil Hassling bližnji znanec kneza Bogoslava, vendar vsega je ni vedel ter ni mogel povedati Kmiticu tega, kar se je bilo godilo v Tavrogih. Bil je deloma tudi sam zasijenjen od ljubezni v Bilevičevu. Bogoslav pa je imel še drugega človeka, kateremu je zaupal svoje tajnosti, namreč Sakoviča, starosta omanjskega, kateri jedini je vedel, kako zelo se je bil zanjubil knez v svojo zalojetno in kakšnih sredstev se je posluževal, ko je skušal pridobiti si njeno srce in njo samo...

Njegova ljubezen pa je bila zgolj strastna želja, kajti Bogoslavovo srce ni bilo sposobno za druge občutke, toda ta želja je bila tako silna, da je prišel v ljubavnih stvarih izkušeni vitez skorpa pamet. Večkrat je sedel zveder z omanjskim starostu na samem, prijema se za glavo ter zaklicl:

"Gorim, Sakovič, gorim!"

Sakovič je imel sredstvo kmalu pri rokah.

"Kdo hoče srebiti strd," je dejal, "mora najpoprej omamiti čebele in tudi našemu zdravniku ne nedostaja takšnih sredstev. Toda recite mu to še danes, ker jutri utegne biti že prepozno."

Vendar se knez ni hotel iz raznih vzrokov poslužiti teh sredstev. Nekdan, ko je vprav zaspal, se mu prikaže v spanju stari polkovnik, Bilevič. Alenkin ded, ter ga steče pri njegovem vzglavljanju grozno gledal. Te prikazi ni mogel pozabititi Bogoslav; kolikor je bil hraber vitez, toliko je bil tudi babjeveren, ter se je bil zlasti čarov v drugih nadprirodnih prikazih. Kar uravljine so mu zagomezali po životu pri mili na to, v kaki podobi bi se mu pojavila ona prikazan drugič, ko bi se bil ravnal po nasvetu Sakoviča. Tudi omanjski starosta, ki ni mnogo veroval v Boga, se je bil sanj in čarov ter ni podaval več svojih prvih nasvetov.

Drugi vzrok Bogoslavove vzdržljivosti je bil ta, da se "italijanko" s svojo pastorko nahaja v Tavrogih. "Italijanko" so imenovali knezino Radivil, Janošovo ženo. Ker je bil njen rojstni kraj dežela, v kateri so se smele ženske dovolj svobodno kretati, ni bila ona pri vzgoji mladine prestroga, marveč je nasprotno svojim dvornikom celo gledala skozi prste. Tega pa vse kako tudi ona ni mogla trpeti, da bi učinil človek, ki se smatra ženom njenem pastorke, na tudi osebi tako v nebovipoča krivico.

Radivil, resnica, so bili toljkanji mogočni, da so mogli potepati zakon, toda ako bi se namerhala sreča Janu Kazimiru, utegnilo bi se zgoditi, da bi prisel knez v obupen položaj ter prisel ob enem ob svoje tovarise in zaščitnike.

Knez Bogoslav je bil sicer straten človek, toda ob enem tudi politik, ki je znal računati s polekajem ter se znal brzdati, kadar je bilo treba. Samega sebe je visoko cenil. Smatral se je za velikega politika, velikega poveljnika, velikega viteza in nemagljivega pokoritelja ženskih sreč. In on naj bi se posluževal nasilja ter rabil omamljive napoje, on, ki je vozil s seboj z želenim okrovjem, polno ljubavnih pism in raznih gospes iz zvez. Ali mar ne zadočenje njegovega bogastva, njegova skoraj kralju samega enaka mogočnost, njegovi naslov, slovečje imen, lepota in dvorljivost, da se jim prostovoljno podvrže dežela iz plemenitake hiše?

Vrhu tega bo tudi njegovo zmagoščanje do večje, ako ostabi upor dežela sam po sebi in ako pribeli ona sama prostovoljno razvjeteta leica, s utripajočim srečem ter s poluzaprtimi očmi v njegovem odprtje narodom.

Bogoslavu je kar zagomezalo po koši pri mislih na ta trenutek, kateri si je želel skoraj tako strastno, kakor samo Alenku. Nadejali pa se je neprestan, da napoči ta trenutek. Neprisljivo ga je pričakoval, mamil samega sebe ter kričal:

"Vsi zamorete zapovedati, ne pa prositi."

odvorne Bogoslav raztrže obsodbo in jo vrže k njenim nogam. "Vladar, zapoveduj! Jaz požgem Tavroge, samo, da izvabim smeh na tvoja usne. Druge nagrade mi ni treba, samo vesela budi ter pozabi to, kar te je prej vznemirjalo."

Toda ona ni mogla biti vesela, ker je čutila v sebi neizrekljivo preziranje dežela, v katerem se je zanjubila s prvo ljubezno in kateri je bil v njenih očeh večji zlodine, nego ubjalec svojega očeta. Ta Kmitic, ki je obljubil podatki za zlato kralja liki Judež Iskarjot, ji je postajal čistično bolj gnusen v njenih očeh, dokler se ni izpremenil tekem časa v izvrženca, v muko in v večno grajo za njo. Ni si mogla odpustiti tega, da ga je kedaj ljubila; mrzila pa je, toda pozabititi ga ni mogla.